

Vestitorul numelui lui Iehova

1 Martie

Numărul 5

Această revistă vrea să dea ajutor omului pentru a cunoaște scopul lui Iehova Dumnezeu care este relatată în Biblie. În principiu conține acele lucruri biblice, cari sunt spre ajutorul martorilor lui Iehova. Aceasta îi face capabili pe cititori pentru studii biblice regulate și se va îngriji și pentru învățători la acele persoane sau grupuri, cari se ocupă sinceri cu studierea Bibliei. Este potrivită pentru vestirea prin radio, pentru conferințele publice și articole pentru înțelegerea textelor scripturale.

În vestire, această revistă ține strict de principala numai Biblia. Este neatârnată de confesiunile, sectele, partidele sau dela alte organi-

zațiuni lumești. Stă fără îndoială, cu toată puterea de partea Impărăției lui Dumnezeu care se va întemeia sub Cristos, Regele iubit. Nu are docme ci din contră, invită pe toți ca să-i studieze conținutul cu îngrijire și cu ochi critici pe baza Sfintei Scripturi. Nu se amestecă în nicio discuție și nu comunică lucruri individuale.

Aceia cari cercetează serios Biblia, însă nu pot plăti revista, din cauza sărăciei, mizeriei sau a nenorocirii, pot primi revista gratuită, întrucât o cer odată într'un an, în luna Decembrie și arată cauza trimiterii gratuite. Noi stăm cu bucurie în ajutorul lipsiților, însă pretinde regula expedierii, ca să fie cerută în scris, trimiterea odată într'un an.

Serbarea memorabilă

Dupăcum cuvântul lui Iehova descoperă martorilor săi, timpul potrivit pentru serbarea amintirii morții Domnului în anul 1933, este *duminecă 9 Aprilie* seara după orele șase. Aceasta o facem cunoscut dinainte, pentruca membrele „servului ales” al lui Iehova depe întreg pământul să poată face pregătirile necesare pentru serbarea în unitate a sărbătoarei. Societatea dorește să știe câți au luat parte la serbare. În scopul acesta rugăm

cu stăruință pe secretarii grupelor, ca imediat după ce a avut loc serbarea, să raporteze Biroului din țara respectivă a Societății. Tot așa să facă și pionerii și frații singularici cu rapoartele lor. Astfel de frați cari locuiesc într'o țară, care nu aparține sub nici un Birou local, să trimită raportul direct la Societatea din Brooklyn.

W. T. din 15 Februarie 1933.

Zilele de mulțămire a rămășiței

Timpul dela 8 până la 16 Aprilie a. e., a fost ales, pentruca martorii lui Iehova peste întreg pământul să aibă ocazie să-și exprime în măsură deosebită mulțămirea lor față de marele și bogatul Iehova. Serbarea memorabilă a morții Domnului nostru Isus se va ține în seara zilei a doua a acestui period de mulțămire. Fiindcă aceasta cade chiar pe Duminecă, așa înainte de participare la cină rămășița poate să folosească întreaga sau cel puțin după amiaza zilei de sâmbătă și ziua de Duminecă spre mărirea Numelui său în serviciul de mărturie. Dacă membrele credincioase a rămășiței lui Iehova pretulindenea își vor da silință să facă aceasta, atunci numărul celor

ce vor lua parte acuma la serviciul activ va fi mai mare decât numărul celor din anul trecut.

În cursul săptămânei ce urmează după Cina Domnului întreagă rămășița păstrând în inimă binecuvântările serbărei memorabile, i se dă marele privilegiu, ca după posibilitate cel mai mult timp să-l folosească la aceea, ca să-și demonstreze mulțămirea față de Iehova mergând cu vestea din casă în casă și astfel împreună cu săracii lumii acesteia să ia parte la acele lucruri bune, pe care Iehova le-a pregătit de ospăț pentru rămășița sa.

W. T. din 15 Februarie 1933.

Putere vecinică

«Numele lui Iehova este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost». Proverbe 18:10.

IEHOVA a făcut de cunoscut aceloră cari îl iubesc îngrijirea sa pentru adăpostul lor; pe Iehova pot să se bazeze cu încredere, și aceasta o și fac. Iehova a mai exprimat scopul său, de a răsplăti pe cel nelegiuit. Rezultatul final este acela, că întreaga creațiune va cunoaște, că Iehova este alotputernicul Dumnezeu. Textul, care a fost ales pentru anul 1932 a accentuat cu putere, că toți trebuie să ajungă la cunoașterea lui Iehova. Textul deosebit ales pentru anul 1933 sună: „Numele lui Iehova este un turn tare”. Textul acesta chiar acum este foarte prețios și plin de mângăere pentru rămășița unsă, deoarece trăim în timpul când Satan poartă război împotriva ei cu scopul blăstămat, ca să slărpească rămășița. Gog, căpelenia armatei lui Satan, înconjură acumă rămășița cu forțele sale militare, anume în înțelesul, că rămășița domiciliază o bucată de vreme în teritoriul „Crestinătății” și este înconjurată jur împrejur de oardele blestemate a lui Gog, care speră, că va slărpi pe poporul lui Iehova, care pe trece azi pe pământ. Gog și toate forțele sale militare vor fi fără succes în scopul lor rușinos. Pentru că rămășița să primească ajutor, mângăere și încurajare în timpul acesta foarte primejdios, Iehova nutrește pe poporul lui Dumnezeu prin iubitul său, Păstorul cel mare, cu hrana potrivită; și aceasta înseamnă, că rămășița primește o cunoștință despre îngrijirea pentru scutul și păzirea lui, desăvârșită.

N u m e l e

*O înțelegere a deosebirei înțelesului unui nume în aplicarea lui asupra creaturii și de altă parte în aplicarea lui asupra Creatorului ne va ajuta, ca să putem prețui textul anual citat mai sus. Un nume dat de o creatură și aplicată asupra altei creaturi, nu este mai mult decât un titlu, sub care creatura este cunoscută sau cu care se numește. Inșă un nume, pe care Iehova îl dă unei creaturi, înseamnă mult mai mult. Scriptura arată această deosebire. Dumnezeu a creat animalele de pe câmp și paserile cerului, și le-a făcut să treacă dinaintea lui Adam, și Adam le dădu nume; aceasta înseamnă, că Adam fiecare dintre aceste creaturi le dădu un titlu sau nume, sub care nume este cunoscută sau cu care se numește, și numele de altfel nu înseamnă nimic mai mult. În acelaș fel, dacă un bărbat și o femeie dau naștere la un copil, și ei îi dau

un nume. Dacă numele părintelui ar fi Ioan și copilul ar fi un fiu, atunci probabil, că copilul ar primi numele Ioan al lui Ioan, adecă John Johnson (nume obicinuit în Scandinavia, Anglia, America). În felul acesta se nasc nume, care sunt numai titluri, cu care se pot deosebi familii, sau sub care sunt cunoscute.

*Dacă însă Iehova dă un nume unei creaturi, atunci cu numele acesta este legat un înțeles cu totul deosebit, decât numai o numire sau un mijloc pentru deosebire. Așa de pildă un om a fost cunoscut sub numele de Abram, și din pricina credincioșiei sale Dumnezeu i-a schimbat numele, și după aceea a fost cunoscut ca Avraam; această înseamnă, că Dumnezeu a hotărât, ca omul acesta să fie părintele unei mulțimi, sau a unei mulțimi de națiuni. (1 Moise 17:5; 22:17, 18) Când Dumnezeu a trimis pe pământ pe iubitul său Logos, a poruncit ca numele lui să fie „Isus”, deoarece el este Mântuitorul oamenilor. (Matei 1:21; Luca 1 versurile 31—33) Dumnezeu a poruncit pe mai departe îngerilor săi, ca să vestească, că se va numi „Fiul Celui prea Înalt”, pentru că el este împăratul numit pe drept și uns al lui Iehova, care a fost făcut cap al împărăției lui Iehova, adecă a organizației principale a lui Iehova. Despre acest iubit și despre însemnătatea numelui său a lăsat Iehova pe profetul său Isaia să procească: „Il vor numi: Minunat, Sfetnic, ... Domn al păcii”; numele acesta în felul acesta arată slujbele înalte, pe care le va îmbrăca. (Isaia 9 versurile 6, 7) Cum arată Scriptura un nume are un înțeles cu totul deosebit, dacă Iehova este acela, care dă un nume unei creaturi.

*De o însemnătate mult mai mare și mai neamăsurată este numele Creatorului. El s'a făcut cunoscut creaturilor sale credincioase prin diferite numiri, dintre cari fiecare are un înțeles adânc. Călim în Scriptură: „Ingerul Domnului s'a arătat (lui Moise) într'o flacăără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug”, și Iehova a vorbit către Moise și i-a spus, că este ales ca să meargă în Egipt, ca să libereze pe poporul lui Dumnezeu din mâna asupritorilor. Moise a întreat pe Dumnezeu, ce să spună Izraeliților, dacă il vor întreba, că cine l-a trimis. Moise a zis „Dar dacă mă vor întreba de numele lui, ce le voi răspunde? Dumnezeu a zis lui Moise: Eu sunt cel ce sunt... Vei răspunde copiilor lui Izrael astfel: cel ce se numește Eu sunt m'a trimis la voi”. (2 Moise 3:1, 14) În felul acesta s'a descoperit Iehova lui Moise,

nu ca unul, care ar fi avut un început și care ar putea să aibă un sfârșit, ci ca „Eu sunt”, anume Cel vecinic, fără început și fără de sfârșit, de fapt ca singura ființă. Expresiunea „ființă omenească” este cu totul falsă, deoarece omul este o creatură și niciodată nu este o ființă. Numai o singură ființă există și acela este Creatorul vecinic. Creatorul este ființa; toate lucrurile create sunt creaturi.

*Cel vecinic s'a arătat lui Avraam, Isaac și Iacob, ca Dumnezeu, cel Atotputernic, însă ei nu l-au cunoscut ca Iehova. 2Moise 6:23 El s'a arătat lui Moise cu numele său Iehova, când a zis: „Acesta este numele meu pentru vecinicia, acesta este numele meu din neam în neam”. Numele „Eu sunt” se trage din aceeași rădăcină ebraică cași Iehova. Numele „Eu sunt cel ce sunt” în traducerea revizuită americană suna: „Eu sunt, ce sunt”, și în notele referitoare explicative „Eu sunt, pentrucă sunt” sau „Eu vreau să fiu, cel ce vreau să fiu”. Numele sau Iehova înseamnă scopul lui cu creaturile; și aceasta este întărirea prin următoarele cuvinte îndreptate către Moise cu privirile la Izraeliți: „Eu vă voi scoate pe voi.... Însă eu voi întinde mâna mea.... Și voi face ca poporul acesta să aple har”. 2Moise 3 versurile 13-22.

*Numele Dumnezeu înseamnă Creator; Dumnezeu, Cel atotputernic caracterizează pe acela, care are o putere nemărginită; Cel Prea Înalt arăta la acela, care este mai presus de toate; unde este folosit numele Iehova, aceasta se referă la scopul Celui atotputernic cu creațiunea sa.

*Scriptura descoperă adeseori pe Cel prea Înalt, ca „Iehova oștirilor” sau „Domnul oștirilor”, prin care se înțelege scopul atotputernicului Dumnezeu, ca să lupte cu reușită pentru poporul său și contra dușmanului său. 1Samuil 15:2, 3; 17:15; 2Samuil 5:10; 7:26, 29; Psalm 24:10. După ce Iehova a hotărât să facă ceva, nu există nici o abatere dela o astfel de hotărâre, și nu există nici o forță, care s'ar putea opune în luptă, atotputernicului Dumnezeu întru executarea hotărârei sale. „Domnul Iehova oștirilor s'a jurat și a zis: Da, ce am hotărât se va întâmpla, ce am pus la cale se va împlini. Domnul oștirilor a luat aceasta hotărâre: cine î se va împotrivi? Mâna lui e întinsă: cine o va abate?” — Isaia 14:24, 27.

*Iehova a ales pe Izrael ca pe un popor pentru sine. L-a liberat din Egipt, a făcut un legământ cu el la Sinai, l-a condus prin pustiu și a zis către el: „Dar veți trece Iordanul, și veți locui în țara pe care v'o va da în stăpânire Domnul, Dumnezeul vostru... Atunci va fi un loc, pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul vostru, ca să faci să locuiască Numele lui acolo....” 5Moise 12 versurile 10, 11. Cum Iehova a dus la împlinire acest scop deosebit al său, a ales orașul Ierusalim, a lăsat să se zidească orașul și Templul în oraș și Numele său l-a așezat acolo. Aceasta a însemnat nu numai atât, că acuma a fost un loc de închinare, ci mult mai mult, că Iehova în locul acesta a adus pe Izrael, poporul lui ales, și că

scopul lui cu privire la dânsii, întrucât Iehova este în discuție, niciodată nu se va zadărnici. Ne-reușita Izraeliților a fost cauzată de lipsa credinței lor în Dumnezeu, și deoarece nu au îndeplinit cu credincioșie condițiunile legământului, pe care Dumnezeu l-a încheiat cu dânsii. Evrei 1:2. Căta vreme Izraeliții au fost credincioși față de Dumnezeu și au ascultat de el, l-a păzit dinaintea dușmanilor lor și în războaiele lor s'a luptat pentru ei; și aceasta a făcut din pricina numelui său, deoarece pe poporul acesta l-a înzestrat cu Numele sau. Întrucât Izrael a fost poporul tipic al lui Dumnezeu, și a format astfel pe organizația lui tipică de pe pământ, astfel lucrurile care s'au împlinit cu poporul acela au fost ilustrații și au fost însemnate pentru binele poporului lui Dumnezeu care trăiește pe pământ la sfârșitul lumii.

1Corinteni 10:11. De aici scot Izraeliții antitipici, poporul ales al lui Dumnezeu, învățătura, că scopul lui Dumnezeu cu poporul său va fi împlinit desigur și față de aceia, cari sunt într'un legământ cu el și rămân credincioși față de el, nu poate să se zadărnicească. Dacă rămășița învață temeinic lecțiunea aceasta și o preluște, atunci îi va da mângăiere și speranță. Numai cei ce prețuiesc Numele lui Iehova, vor primi acuma o mângăiere adevărată. Unora ca aceștia este și va și rămânea Numele lui un turn tare

Dușmanul răutăcios

*În decursul lunilor trecute nu demult, dușmanii poporului lui Dumnezeu, au operat în mod deosebit de răuvoitor. Dușmanul principal al lui Iehova este Satan, Diavolul, și Diavolul se folosește de serviciile reprezentanților săi pământenii, ca să persecute pe aceia, cari sunt de partea lui Iehova. În vremurile trecute preoții s'au îndelintit indeosebi cu aceia, ca să defaimă pe martorii umiliți și credincioși, cari servesc pe Iehova; însă în prezent nu se mulțumesc numai cu aceia, ca să defaimă pe acești martori, ci slăruiesc în aceia, ca în asociere cu reprezentanții comerciali și singuralicii agenți de poliție, să șicaneze, să persecute și să întemnițeze pe martori. Această atitudine răuvoitoare chiar în lunile din urmă s'a părăndat în măsura mai mare. În toate țările „Crestinătății” și indeosebi în Canada și Statele Unite martorii lui Iehova sunt deținuți pe baza invinuirii false, că ar călca legile comerciale a țării, și invinuirile sau persecuțiunile acestea se fac sub masca, că acești bărbați credincioși și femei credincioase, care umblă din casă în casă, ar fi activi într'o întreprindere comercială. Oare martorii lui Iehova calcă într'adevăr legile comerciale ale țării? Nici în cea mai mică măsură. Ei umblă din casă în casă și predică evanghelia împărăției lui Dumnezeu, după cum le-a fost poruncit din partea lui Iehova. Chiar dacă o altă predicare a evanghelicilor ar constitui călcarea unei interpretări literale a unei legi omenești, martorii lui Iehova totuși ar lucra potrivit, până când vor proceda numai așa cum le poruncește Iehova

Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu este cu mult mai înaltă, decât legile făcute de oameni. Dacă însă împărăția a sosit și Cristos și-a început domnia, atunci pentru ce să-i permită Iehova dușmanului, să continue cu persecutarea marturilor, cum se întâmplă? Pentru ce nu pot înainta cu solia împărăției, fără să fie împiedicați în aceasta?

I n c u r a j a r e

¹⁰ Întrebările preliminare sunt puse deseori acum din partea acelorora, cari sunt urmașii lui Cristos Isus și trebuie să fie un răspuns scriptural pentru aceasta și de fapt există un astfel de răspuns, care este mulțumitor absolut; și dacă răspunsul acesta va fi înțeles, va aduce mângâiere și încurajare rămășiței lui Dumnezeu. Un adevărat urmaș al lui Cristos Isus nu are nevoie de nici o încurajare ca mijloc de imbold pentru serviciul lui Iehova, el însă are lipsă de dovezi, cari îl conving pe el însuși, că de fapt servește pe Dumnezeu, și este plăcut înaintea Celui Prea Înalt; și dovezile acestea sunt o putere de întărire, cari îl fac destoinic, ca fără întrerupere să progreseze întru îndeplinirea datorinței sale. Este cel mai mare privilegiu al omului, ca să stea de partea lui Iehova. Salan însă încearcă să aducă la iveală anumite stări, ca să facă pe om să creadă că Dumnezeu l-a părăsit. Așadar omul are lipsă să mănânce mereu din hrana potrivită pentru el, anume din hrana care-l edificează în credința preasfântă, și pe care Iehova o întinde poporului său prin Cristos Isus, Păstorul cel mare. Cum Dumnezeu în îndurarea sa se îngrijește de aceste mâncări, rămășița va fi făcută tare în Domnul și în lăria puterii sale. Așadar este evident o necesitate vitală, ca fiecare membru a rămășiței să (ină pas cu adevăratele mari, pe care Iehova le descopere din timp în timp poporului său. „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat”. — 2 Timotei 2:15.

¹¹ Unele fapte, cari întăresc și sprijinesc pe martorii lui Iehova, și la cari ar trebui să se cugete mereu, sunt următoarele: Iehova Dumnezeu a ales un popor pentru Numele său. (Fapte 15:11) Aceasta înseamnă, că Iehova a ales dintre oameni o clasă, care la timpul său stabilit trebuie să vestească scopul său; deoarece numele Iehova al său înseamnă hotărârile sau scopul său cu privire la creaturi. Deci rămășița are de îndeplinit o anumită datorință. De mai multe secole creștinii așa au interpretat chestiunea, că Dumnezeu a trimis pe Cristos Isus în lume, ca să moară, pentru ca omul să poată crede și în sfârșit, dacă în credință s'a dovedit credincios, să ajungă în cer. Chiar să fie adevărat aceasta, totuși nu este încă adevărul întreg. Dumnezeu îndeosebi pentru aceea a trimis pe Isus în lume, ca acesta să fie un martor al lui Iehova, Celui Prea Înalt, și în concordanță cu aceasta să mărturisească adevărul despre Iehova. (Ioan 18:37: Iehova a numit și a uns pe Isus, ca să fie împăratul lumii. După aceasta a ales pe unii dintre oamenii de pe pământ,

care sunt gata asemenea să umble credincioși până la moarte în urmele pașilor lui Isus; și unora ca aceștia s'a făcut promisiunea, că ei vor avea parte împreună cu Cristos Isus la împărăția sa. Pentru a fi credincios acestei însărcinări, trebuie să se execute o lucrare cu totul deosebită, care trebuie să se facă din partea acelorora, cari sunt aleși pentru Numele său; și lucrul acesta face necesar, să fie martori pentru Iehova. Mărturiile lor trebuie să se pună într'un timp când chestiunea mare din discuție trebuie să se rezolve; și aceasta este: Cine este Cel Prea Înalt? Mărturia trebuie să se dea pe timpul, când Iehova trimite pe împăratul lui, ca să domnească între dușmanii lui. Chiar pe vremea aceea, poporul, care a fost ales pentru Numele său trebuie să fie gata, ca să fie activ; și aceasta o și face plini de înflăcărare, în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu. (Psalm 110:2,3. Timpul acesta a sosit acum și a început nemijlocit după venirea lui Cristos Isus la templul lui Iehova, și după întrunirea urmașilor săi credincioși la sine însuși. Acești credincioși, rămășița, au fost în urmă aduși în templu și unși și încredințați ca martorii lui Iehova, pentru ca în timpul acesta să fie activi. Cristos Isus, împăratul și slujbașul suprem al lui Iehova, spune către aceștia: „Voi scrie pe el Numele Dumnezeului meu și numele celălui organizației) Dumnezeului meu... și numele meu cel nou”. (Apocalips 3:12) În modurile acesta este arătat, că Dumnezeu a pus numele său pe rămășița credincioasă. Cu privire la această rămășiță spune mai departe Isus: „Și-i voi da o piatră albă, și pe piatra aceasta albă este scris un nume nou”. (Apocalips 2:17: Iehova tot la aceeași clasă vorbește, unde zice: „Și te vei numi cu un nume nou, pe care-l va numi gura lui Iehova”. — Isaia 62:2.

¹² Pentru ce a dat oare Dumnezeu un nume nou rămășiței credincioase, pe care l-a hotărât gura lui, și care — cum spune Isus — „este numele Dumnezeului meu și a organizației sale”? Scopul desigur nu este acela, ca pe persoanele care fac parte din această clasă să-i ducă în cer, ci pentru ca în fața lumii să poată sta ca reprezentanții Numei lui Iehova, anume ca clasa aceea, care vestește scopul său exprimat. Aceștia trebuie să mărturisească pentru faptul, că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu. Pentru aceasta le spune Iehova: „Voi sunteți martorii mei, căci eu sunt Iehova”. Pentru a-și putea păstra neprihănirea înaintea lui Iehova, rămășița ca martorul lui Iehova trebuie să fie credincioasă întru împlinirea însărcinării primite, și credincioșia aceasta trebuie să fie dovedită între niște împrejurări, care constituie pentru rămășiță o probă grea și decisivă.

¹³ Cine va aduce peste martorii lui Iehova împrejurări de așa fel, încât aceste îi cauzează o probă atât de mare? De sine înțeles dușmanul, în speranța, de a nimici pe martorii lui Iehova. „Și balaurul mânia pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și (în mărturia lui Isus Cristos”. (Apocalips 12:17: „Bălaurul” din acest

text închipue pe Satan și organizația lui. Ambele părți — atât partea nevăzută pentru ochii omenești, cât și partea vizibilă a organizației satanice — sunt cuprinse în expresiunea aceasta „Bălaur”. Religia întotdeauna a fost folosită ca un vâl înapoia căruia a lucrat Satan, ca să înșele și să asuprească pe oameni. Dar partea cea mai puternică a organizației sale văzute este secția comercială a aceleia, pe care Satan a întemeiat-o și a folosit-o la aceea, ca să asuprească și să țină în robie poporul. Deoarece reprezentanții religioși ai lui Satan, îndeosebi preoții nu mai sunt capabili în aceste zile din urmă să mai țină pe popor în necunoștință față de adevăr, și nu pot să se opună modului clar și plin de tărie de vorbire a rămășiței unse a lui Dumnezeu, Satan chiamă alte părți a organizației sale vizibile, ca să se pună în acțiune și să dea mână de ajutor preoților. El lasă să învinuiască pe martorii lui Iehova, că calcă legile comerciale lumești, pentru că umblă din casă în casă cu cărți, care conțin evanghelia împărăției și în felul acesta predică evanghelia împărăției. Pentru a reținea și după posibilitate să împiedice predicarea evangheliei, și pe martori să-i nimiccească; Satan invoacă pe oastea sa mercenară la lucru; aceștia sunt niște oameni lipsiți de conștiință, cari, chiar dacă pentru serviciul prestat primesc numai pâinea lor de toate zilele, sunt gata, ca să persecute, să aresteze și să se poarte pe nedrept cu martorii lui Iehova. La astfel de asupritori aparțin chiar și anumiți funcționari de poliție, judecători de pace și administratori de plăși, cari îndeplinesc poruncile domnului lor. Aceștia fac după dorința lui Satan, deoarece sunt chiar mercenari, și ei constituie „trupa de mână de fier” a părții vizibile a organizației lui Satan. — Ezechiel 30:5.

14 Rămășița să nu uite, că a fost avertizată din partea lui Dumnezeu, că Satan în timpul prezent va căuta s'o nimiccească. Reprezentantul principal al lui Satan, care conduce campania de persecuție împotriva martorilor lui Iehova, este Gog. Conspirația amintită în textul următor al profetului lui Iehova s'a constituit deja și acum se va executa. „Căci iată, că dușmanii tăi se frământă, și ceice te urăsc înalță capul. Fac planuri viclene împotriva poporului tău, și se sfătuiesc împotriva celor ocrotiți de tine. Veniți, zice ei, să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească Numele lui Izrael! Se strâng toți cu o inimă, fac un legământ împotriva ta”. (Psalm 83:2—5) Aceasta explică, pentru ce sunt persecutați martorii lui Iehova în țările „creștine” sub pretextul, că ei calcă legile comerciale ale țării. A merge înainte fără întrerupere cu lucrul mărturiei pentru Numele și scopul lui Iehova, în mijlocul unor persecuțiuni josnice și ilegale, este într'adevăr o probă grea pentru rămășiță. Fără o cunoștință a promisiunilor scumpe ale lui Dumnezeu și fără de puterea lui sprijinitoare, rămășița nu ar fi în stare, ca să stăruiască în proba aceasta. Aceia însă, cari în sfârșit vor fi primiți ca aprobați de Ie-

hova, vor rămânea credincioși în probă și își vor păstra neprihănirea înaintea lui, chiar așa precum de pildă Iov, și-a păstrat neprihănirea.

„Impotriva lor”

15 Permite oare Iehova persecutarea martorilor săi, ca prin aceasta să-și dovedească neprihănirea? Acesta este un motiv; este însă un alt motiv și mai important, și cel din urmă trebuie să-l țină rămășița în minte în toate timpurile. Timpul pentru justificarea Numelui lui Iehova a sosit. Una din mijloacele justificării Numelui lui Iehova este nimicirea tuturor dușmanilor săi; Iehova însă a poruncit clasei servului său credincios, și a incredințat-o, ca să vestească dușmanului înainte ziua nimicirii lui apropiate. Iehova nu lucrează în ascuns contra dușmanului. El la aceea a hotărât pe poporul ales pentru Numele său, ca să vestească dușmanului solia. Religia falsă, sistemul asupritor comercial și stăpânirea nedreaptă, în curând vor dispărea pentru totdeauna. Membrii organizației satanice vor fi stârpiți, însă numai după ce au primit o prevestire despre scopul lui Iehova, de a-i nimicii. Cuvântul lui Dumnezeu ne descopere, că el va da ocazii bogate membrilor organizației lui Satan, ca să săvârșească cu Satan, dușmanul împreună, o acțiune. Isus a zis urmașilor săi: „Luați seama de voi înșivă. Au să vă dea pe mâna soboarelor judecătorești, și veți fi bătuiți în sinagogi; din pricina mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, pentru ca să le slujiți de mărturie”. (Marcu 13:9) Expresat în termeni obișnuiți, spune Domnul, că acești martori credincioși, la îndemnul preoților vor fi arestați și țărâți înaintea justiției, și că în felul acesta devotamentul lor credincios față de Iehova împotriva membrilor organizației lui Satan cari sunt responsabili pentru o astfel de persecuție, va sluji pentru o mărturie. Domnul va face, că dușmanii ei înșiși, prin purtarea lor nepotrivită se vor convinge de vinovăția lor. Aceasta o vor face, după ce vor primi știre dela Dumnezeu. Iehova îndeosebi pentru aceea admite ca martorii lui să îndure persecuțiuni din partea oamenilor, pentru ca persecutorii aceștia să se poată dovedi și prezenta ca cei ce fac parte din organizația lui Satan și împotriva lui Dumnezeu. Așadar sunt două motive deosebite și cu caractere diferite pentru continuarea acestei persecuțiuni; mai întâi este o probă pentru rămășiță, și al doilea, dă ocazie oamenilor de pe pământ, ca să se dovedească solidari cu organizația lui Satan, și ca contrarii lui Dumnezeu.

P r e u m b r i t

16 Scriptura arată clar și lămurit, că executorul lui Iehova și lucrul de nimicire a acestuia sunt preumbrite prin Iehu și prin lucrul executat de Iehu în Numele Domnului Iehova. Iehu a preumbril pe servul ales al lui Iehova, capul și suveranul căruia este Cristos Isus. Astfel în umbră,

Iehu este în primul rând o ilustrație a lui Cristos Isus, ca a executorului lui Iehova, și pe lângă aceasta o ilustrație a membrilor clasei servului ales, îndeosebi a rămășiței, deoarece aceasta, ca martorul lui Iehova face parte din organizația sa și are parte la aceea, ca să facă cunoscut hotărîrea lui Iehova, că se va răzbuina asupra dușmanilor săi. Aceia însă, care sunt membre a rămășiței, nu săvârșesc nici un lucru de nimicire faptică; fiind ei însă membrele servului ales, și deoarece servul vestește judecata scrisă, în felul acesta rămășița este socolită cașicum ar lua parte la lucrul de execuție a judecății; întreaga clasă a servului are parte de această cinste. — Psalm 119 versul 9.

¹⁷ Iehu era pe cale, ca să execute judecata lui Dumnezeu asupra închinătorilor lui Baal, adică asupra sfinților Diavolului, când a întâlnit pe Ionadab. Iehu a zis lui Ionadab: „Vino cu mine, și să vezi râvna mea pentru Iehova!”; cu aceasta a vrut să spună: Vino și vezi, cu cât zel voi executa însărcinarea ce mi-a dat Iehova. Ionadab a mers cu Iehu, și a fost martor cum au fost măcelăriți închinătorii lui Baal. (2 Regi 10:16) Acești închinători ai lui Baal au reprezentat pe toți aceia cari intenționat se pun de partea Diavolului și împotriva lui Dumnezeu. Iehu a lăsat să se convoace o adunare sărbătorească pentru Baal. Și o mulțime mare de astfel de închinători au intrat în casa lui Baal. Iehu a zis administratorului magaziei de haine: „Scoate vestimente (anume haine de recunoaștere) pentru toți slujitorii lui Baal”. Aceasta s'a întâmplat și fiecare din ei a îmbrăcat vestimente sau haine și în felul acesta în mod nesilit s'a făcut cunoscut ca un închinător al Diavolului. Astfel poruncește acum Iehova martorilor săi, ca să se ducă la oameni, și să le vestească, că Iehova este Dumnezeu, și pe mai departe să le vestească lucrurile, pe care le va împlini prin împărăția lui; aceia însă cari aud și cu toate acestea persecută pe martorii lui Iehova sau în alt mod se pun în contra lui Iehova, se îmbracă prin atitudinea lor în vestimintele Diavolului și în felul acesta se declară pentru organizația Diavolului și împotriva lui Iehova Dumnezeu. În armonie cu cuvintele lui Isus se mărturisesc împotriva lor înșiși și se osândesc ei pe sine însuși. Prin procedura lor sunt împiedecați pentru totdeauna, ca să zică, că nu cu intenție au luat poziție de partea lui Satan și împotriva lui Iehova.

¹⁸ După ce închinătorii lui Baal s'au făcut cunoscuți în felul acesta, și au fost adunați laolaltă în casa Diavolului, a poruncit Iehu oamenilor săi, ca să intre și pe fiecare să-lucidă, și să aibă grije, ca nici unul să nu scape din ei. — 2 Regi 10:23-25.

¹⁹ Reprezentanții pământeni ai lui Satan prin procedura lor trebuie să se facă cunoscuți ca atari, înainte ce măcelul final al Armagedonului va avea loc; și ocazia, ca să se facă astfel cunoscuți li se dă; și aceasta o fac după ce au auzit mărturia, care li se dă din partea lui Iehova. Martorii credincioși ai lui Dumnezeu suferă din

pricina dreptății și pentru Numele lui Iehova. Cu toate că astfel de suferințe și persecuțiuni le dă ocazie, ca să-și păstreze neprihănirea înaintea lui Dumnezeu, totuș scopul mult mai important al persecuțiunii lor este acela, că pot să fie folosiți, ca să dea dușmanilor lui Dumnezeu o ocazie ca ei înșiși să se facă cunoscuți ca dușmanii lui Dumnezeu înainte de nimicirea lor desăvârșită. Aceasta se întâmplă pentru justificarea numelui lui Iehova, și rămășița are o parte la ea.

²⁰ În timp ce martorii lui Iehova sunt ocupați cu aceea, ca să ducă oamenilor mărturia, și în timp ce pentru activitatea aceasta a lor îndură persecuțiuni, în acelaș timp pun o mărturie înaintea oamenilor cu bun simț. Acești oameni cu bun simț sunt preumbriți prin clasa Ionadab, și li se dă acum ocazie, ca să ia poziție pe partea lui Iehova. Acești oameni cu bun simț, adică clasa Ionadab, vin la cunoștința, că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu, și că numai el posedă puterea, care poate să-i libereze de asupritorii lor. Domnul Isus acum se găsește în templu, ca să facă judecata și oamenii de pe pământ trebuie să fie lămurii în privința faptului acesta. Această lămurire, sau mărturie trebuie să se facă de martorii lui Iehova pentru ca asupritorii să poată avea ocazie să cunoască calea mântuirii și înainte de toate să cunoască, că Iehova este locul lor de scăpare. „El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire. Domnul este un turn înalt pentru cel asuprit, un turn de scăpare la vreme de neaz. Cei ce cunosc Numele tău, se încred în tine, căci tu nu părăsești pe cei ce te caută, Doamne!” (Psalm 9:8—10). Oamenii asupriți de pe pământ suferă și strigă din pricina asuprirei de acest fel, și Iehova Dumnezeu în îndurarea sa aude strigătele lor; și cei umiliți, adică aceia, cari doresc să cunoască adevărul, vor primi ocazie la aceasta. „Tu auzi rugăciunile celor ce sufăr, Doamne! Le întărești inima. Îți pleci urechea spre ei, ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit, și ca să nu mai insuflă groază omul cel luat din pământ”. (Psalm 10:17, 18) Martorii lui Iehova i s'au impus datorința, ca să clarifice pe oameni despre îngrijirea, care a fost pusă la cale pentru ei prin împărăția lui Dumnezeu. Rămășița trebuie să fie pregătită la aceea, că va fi persecutată de Satan și reprezentanții lui la punerea acestei mărturii. Toți cei ce fac parte din clasa templului, vor avea parte la mărturia aceasta. (Psalm 29:9). Și fiecare din ei este o țintă a atacurilor dușmanului. Dintre cei ce fac parte din rămășiță, chiar și unul singur, să se teamă, să se rețină, să-și sloboadă jos mâinile sau să evite punerea mărturiei din pricina persecuțiunii crude în continuare? Credincioșii își vor face datorința.

Turn tare

²¹ Situația, care se descopere acum înaintea acelorora, cari iubesc pe Iehova, este următoarea: Lupta cea mai mare dintre toate timpurile începe

și în timpul cel mai apropiat va ajunge culmea. Este lupta lui Satan și a oardelor sale nelegiuite împotriva Domnului dreptății, Cristos Isus, supremul reprezentant al lui Iehova. Rămășița are parte la lupta aceasta, lupta însă este a lui Iehova. El este „Domnul Iehova oștirilor”, și pentru aceasta este rămășița convinsă pe deplin despre aceea, că organizațiunea lui Iehova va triumfa. Satan și forțele sale militare fac încercări disperate, ca să nimicească pe toți aceia, cari cu hotărâre fermă se decid de partea lui Dumnezeu și a dreptății. Rămășița este în avangarda poporului lui Dumnezeu de pe pământ, ea cântă și laudă pe Iehova și de aceea trebuie să aștepte, că va fi atacată din partea dușmanului. Nu poate să fie nici cea mai mică îndoială, că rămășița întreagă pe loc ar fi nimicită, dacă Domnul nu ar fi înconjurat-o jur împrejur cu scutul său. În timpul acesta de mare pericol vorbește Iehova către poporul său și zice: „Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost”. (Proverbe 18:10) Aceasta este o decizie generală, făcută de Iehova și aplicabilă îndeosebi acuma, și va aduce binecuvântare tuturor acelor, cari se supun acestei decizii.

Numele lui este o cetate

²² Un turn este un loc de scăpare și siguranță contra atacului dușmanului. Între Filistenii se găsea un număr mare de uriași. Armata Izraelită de sub comanda lui David adesea a fost atacată de acești uriași. Ultimul dintre acești uriași, care trebuia să fie răpus, era „un om de statură înaltă, care avea șase degete la fiecare mână și la fiecare picior”. Numărul șase care este un simbol al lucrurilor imperfecte, ilustrează sau descrie pe organizația lui Satan îndeosebi pe timpul culmei gloriei sale la sfârșitul lumii. Citim despre acești uriași: „Au perit uciși de mâna lui David și de mâna slujitorilor lui”. (2 Samuel 21:22) Uriașul cu șase degete la mâini și șase degete la picioare ilustrează pe organizațiunea lui Satan în timpul prezent. David a fost o icoană ilustrativă și preumbritoare a lui Cristos Isus, care va nimici pe organizația lui Satan. Membrele clasei servului ales cuprinzând și pe rămășița, sunt tovarășii lui Cristos Isus. Când David a recunoscut scutul, pe care Iehova Domnul, a lăsat să-i fie parte, îndată ce a învins pe acești uriași, a scris și a cântat următoarea cântare: „Domnul este stâncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu. Dumnezeu este stâncă mea, la care găsesc adăpost, scutul meu și puterea care mă mântuiește, turnul meu cel înalt și scăparea mea. Mântuitorule, tu mă scapi de silnicie. Eu chem pe Domnul cel vrednic de laudă și sunt izbăvit de dușmanii mei”. (2 Samuel 22:2-4) Acuma am ajuns timpul, când Cristos Isus, mai marele ca David, care este turnul organizației lui Dumnezeu, conduce lupta împotriva dușmanului, pentru justificarea numelui lui Iehova. (Mica 1:8) Este timpul pericolului celui

mai mare, și pentru aceasta poporul uns al lui Dumnezeu are lipsă cel mai urgent de o cetate care nu se poate ocupa de dușman; nu astfel de loc de scăpare s'a dat cu bogăție, și acest loc de scăpare este Numele lui Iehova. Se trage atențiunea asupra faptului, că cuvântul Nume folosit aici, cum apare în textul anal, este accentuat cu hotărâre. „Numele lui Iehova este un turn tare”. Acest text după înțelesul lui se pare să zică clar și lămurit, că Iehova pe timpul, când își va justifica Numele, pe unii ca aceia, care constituie pe poporul său și pe cari i-a ales pentru Numele lui, îi trimite afară și le poruncește ca să figureze ca martorii lui și să spună, că el este singurul și adevăratul Dumnezeu; că el a pus peste ei Numele său și în felul acesta le-a hărăzit o deosebită cetate unde găsese adăpost. Aceștia constituie pe rămășița și sunt o țintă deosebită a mâniei lui Satan. Ei însă poartă Numele lui Iehova, care dă de cunoscut scopul său cu dânsii și ei nu au motiv să se teamă. Către ei spune Iehova: Nu vă temeți de dușman. Voi sunteți martorii mei și sunteți încredințați din partea mea, ca să ieșiți la lucru. (Ezechiel 3:9) „Eu sunt Iehova, Dumnezeul tău, care stărnesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui Nume este Domnul oștirilor. Eu pun cuvintele mele în gura ta, și te acopăr cu umbra mâinii mele, ca să înlind ceruri noi și să întemeiez un pământ nou, și să zic Sionului: Tu ești poporul meu!” (Isaia 51:15, 16) El se descoperă unșilor săi cu numele „Domnul Iehova oștirilor”, în înțelesul „Dumnezeul bătăliei victorioase”, și le spune, că stau sub scutul său; și prin aceasta le dă mângâiere și curaj neclintit. Martorilor sau credincioșilor săi Numele lui Iehova este o cetate. Aceasta înseamnă, că aceia, cărora Iehova le-a dat Numele său, sunt scutiți de orice pagubă, atât timp cât vor rămânea credincioși și devotați numelui său.

²³ Concluzia aceasta este înlărită mai departe și de cuvintele psalmistului, care a scris ceșace i-a dictat Iehova. Membrele clasei templului, a rămășiței unse, acuma se află sub adăpostul Celui Prea Înalt. Despre ei stă scris: „Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic”. (Psalm 91:1) În timp ce locuiesc la umbra celui Atotputernic, nici o forță contrară nu poate să-i atace cu reușită. Cu credință deplină și cu convingere deplină spune acuma rămășița: „Zice-voi către Iehova: Tu ești adăpostul meu, și cetățuia mea, Dumnezeu meu în care mă încred”. (Psalm 91:2) Despre rămășița credincioasă, care este o parte a servului ales, zice Iehova: „Fiindcă mă iubește -- zice Domnul -- de aceea îl voi izbăvi, îl voi ocroti, căci cunoaște Numele meu”. (Psalm 91:14, 15) În cetatea aceasta mare, în Numele lui Iehova, este ocrotită rămășița, și ea spune: „Iată, că mi se înalță capul peste vrăjmașii mei, cari mă înconjoară; voi aduce jertfe în cortul lui în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lauda pe Domnul”. -- Psalm 27:6.

²⁴ Dreptatea se atribuie numai astorfel de oameni, cari cred în Dumnezeu și în Cristos, și cu bucurie ascultă de poruncile lui Dumnezeu. Pe motivul acesta, membrii clasei rămășiței sunt drepti. Ei au Numele lui Iehova, și Numele lui este turnul lor cel tare. „Cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost”. Într-adevăr cei neprihăniți au fugit în acest turn înalt. Când poporul lui Dumnezeu la marele congres din Columbus la 26 Iulie 1931 a văzut și a prețuit faptul, că Iehova a dat poporului său un nume nou, atunci cu bucurie au primit numele acesta. De fapt au fugit în turnul acesta al puterii vecinice. Nu numai că acest mare congres a votat o hotărîre, prin care a mărturisit bucuria sa asupra faptului că din gura lui Iehova și-a primit numele, ci grupele credincioase a poporului lui Dumnezeu de pe întreg pământul asemenea s'au grăbit, ca să se pronunțe în felul acesta.

²⁵ După ce membrele rămășiței credincioase au înțeles, că au primit numele nou dela Iehova, au putut nu peste mult după aceea, să înțeleagă mai departe, că Gog este comandantul suprem al armatei lui Satan întru executarea unei mari conspirații contra acelor, cari sunt devotați cu credincioșie față de Iehova Dumnezeu. În timp ce rămășița credincioasă continuă, ca să progreseze cu lucrul mărturiei, Gog lasă pe celele sale neglijate, ca să năvălească înainte împotriva lor. Inșă atacul dușmanului împotriva martorilor lui Iehova nu poate să aibă rezultat, deoarece Numele lui Iehova este turnul lor cel tare. Noi trăim acuma în ziua judecării, și este ziua în care aceia, cari iubesc pe Dumnezeu trebuie să fie curajoși întru vestirea adevărului. (1 Ioan 1 versurile 17, 18) Rămășița credincioasă demonstrează această sinceritate, deoarece are deplină încredere în Iehova Dumnezeu. Oridecăteori vreunul sau mai mulți dintre membrele rămășiței au fost arestați în anumite orașe, de funcționarii lui Satan, în toate în curând trecute, martorii s'au adunat în mai mari grupe și apoi au lucrat din nou acelaș teritoriu și într-o singură zi au pus mărturia într-un întreg oraș. Dumnezeu le-a poruncit să procedeze astfel; și ei vor asculta de poruncile lui, indiferent de oareșare lege, care poate să fie adusă de stăpânirile lumesti, în caz dacă legea aceasta lumească ar avea tendința, ca să rețină sau să împiedice progresul împărăției lui Iehova.

²⁶ Câteva orașe au făcut ordonanțe legale, care stabilesc, că nici o persoană nu are dreptul, să umble din casă în casă, ca să strângă comenzi sau să vândă ceva, fără ca mai înainte să se intereseze de un permis dela autoritățile polițienești. Să se conformeze martorii lui Iehova acestei ordonanțe, să se oprească cu predicarea evangheliei, în caz dacă nu li se dă un permis? Ordonanțele de legi amintite mai sus, din diferite motive nu pot fi aplicate asupra martorilor lui Iehova: Martorii lui Iehova nu cîr comenzi și nici nu vînd nimic, ci ocupația lor este aceea, ca să vestească evanghelia, oferind oamenilor această

veste de mare bucurie în formă imprimată. Ei ascultă de poruncile anumite a lui Dumnezeu, ca să vestească vestea în timpul de față cu sinceritate. (Matei 21:11; Isaia 43:10, 12; Ezechiel 3 versurile 2—5) Dela funcționarii legii a cere un permis, ca să facă ceea ce le poruncește Dumnezeu, ar fi cu totul nepotrivit. Chiar și Curțile de Casație a țărilor au admis, că legile lui Iehova descrise în Biblie, întrec pe cele făcute de oameni. După legea lui Dumnezeu, martorii lui ascultători trebuie să predice evanghelia. Legea țării în puterea legii nu se poate amesteca în împiedecarea atarei predici a evangheliei. Constituția Statelor Unite de exemplu care este legea de bază pentru întreaga țară, declară hotărîrî, că nu poate să aibă loc pe drept legal nici un amestec. Concluzia finală este aceea, că martorii lui Iehova trebuie să asculte de legile lui Dumnezeu, și rezultă mai departe, că nici un Stat și nici o administrație orășenească nu are drept să facă o astfel de lege și s'o ridice la putere, care pretinde completarea unui permis pentru un lucru, pe care în urma legii nicidecum nu pot să-l împiedice. Apostolii au urmat această prescripțiune, când au răspuns judecătorilor: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu, decât de oameni! Judecați voi să ascultăm mai mult de voi, decât de Dumnezeu”. (Fapte 5:29; 1:19, 20) Este însă cu totul logic să spunem ~~căci este drept să ascultăm de Dumnezeu~~ și consecvent, că martorii lui Iehova își prezintă la Poliție numele și adresele lor, și funcționarilor polițienești să le dea în știre, că au de scop, să predice evanghelia într-un teritoriu anumit; pe mai departe roagă pe polițiști, ca să aibă grije, să nu fie împiedecați în lucrul lor de a predica evanghelia; și apoi se pun pe lucru, să-l execute.

²⁷ Pentru rămășița există numai o singură cale, și aceasta este calea serviciului continuativ și credincios pentru Iehova. Siguranța unșilor atîrnă de credincioșia lor. Dacă sunt credincioși, nu pot fi nimicîți, deoarece se găsesc în celate. Ei nu pot fi doborâți, armatele vecinice ale lui Iehova sunt oerților lor statornici. Deci spre binele lor se pune în aplicare o putere (forță) vecinică. Trebuie însă să ne cugelăm la aceea, că Iehova nu pentru aceea intervine pentru rămășiță, că doară rămășița în sine ar avea ceva prețios, sau că ar aduce Domnului ceva folos. Pentru Numele său folosește Iehova puterea sa în spîrte binele rămășiței, și continuă să facă aceasta. Timpul pentru justificarea Numei lui său a sosit. Numele lui nu va fi călcat mai mult în picioare. Acuma îl va justifica, pentruca toți să poată cunoaște, că El este vecinicul adevărat Dumnezeu. Întrucît Iehova a hotărîrî aceasta, va și duce la împlinire hotărîrea sa. Aceia însă, cari au luat asupra-le Numele lui și continuă cu el cu credincioșie, sunt siguri de scut, deoarece ei poartă Numele lui cel mare. — Vezi „Justificare” Vol. 2 în limba germană.

²⁸ Membrele rămășiței trebuie să-și dovedească neprihănirea față de Dumnezeu. Aceasta numai prin împlinirea cu credincioșie a însărcinării, pe

care le-a dat-o Iehova se poate întâmpla; această însărcinare prelinde dela dânsii, că ei să fie martorii lui credincioși și adevărați și cu sinceritate să vestească Numele și scopul lui. O astfel de însărcinare nu poate să fie îndeplinită prin aceea, că omul spune: Eu iubesc pe Iehova. — Cuvintele nu au nici un înțeles, dacă nu sunt întovărășite de o purtare persistentă. Noi trăim acum în „ziua aceea”, despre care Iehova spune: „Lăudați pe Domnul, chemați Numele lui, vestiți lucrările lui printre popoare, pomeniți mărima lui”. (Isaia 12:3, 4) Porunca aceasta numai atunci se poate executa din partea rămășiței, dacă cu toată puterea stăruie pe lângă aceea, ca să facă de cunoscut și să vestească Numele lui Iehova, că timpul pentru justificarea numelui lui Iehova a a sosit.

²⁹ Lupta este în curs și va continua, până ce Iehova va nimici pe dușman, și nimicirea aceasta se va întâmpla imediat ce vestirea a avut loc. Este însărcinarea rămășiței, ca să cânte Numele lui Iehova, și prin aceasta se face ținta săgeților dușmanului. Arestări și persecuțiuni ai poporului lui Dumnezeu vor avea loc și mai departe, însă nici unul din rămășiță să nu fie descurajat nici o clipă. În timp ce lucrul mărturiei înaintează, cei din partea dușmanului, cari sunt închinătorii Diavolului, își îmbracă vestimintele prin cari se fac cunoscuți în public ca dușmanii lui Dumnezeu. Rămășița credincioasă, care pune mărturie pentru Numele lui Iehova, va suferi necaz și probabil că multe persecuțiuni, însă lucrurile acestea nicidecum nu o va intimida să nu-și îndeplinească însărcinarea, făcând lucrul, pe care Dumnezeu i l-a încredințat. Rămășița constituie acum avangarda organizației vizibile a lui Iehova de pe pământ, și înaintează sub comanda marelui mareșal Cristos Isus spre biruința definitivă. Cu bucurie ia seama la următoarele cuvinte ale Domnului și le crede: „Nu vă temeți și nu vă spăimântați, ... căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu!” (2Cronica 20:15) În fruntea coloanei lor de luptă este steagul lor; pe el sunt scrise următoarele cuvinte, cari le dau încredere și deplină siguranță: „Numele lui Iehova este un turn tare”. Ei prețuiesc promisiunile scumpe, care se găsesc în Cuvântul său; între altele următoarele cuvinte: „Ajutorul nostru este în Numele lui Iehova”. „Iehova, Numele tău rămâne pe vecie”. (Psalm 124:8; 135 versul 13) Rămășița este acum convinsă pe deplin, că putere vecinică se va folosi spre binele ei, deoarece ea poartă Numele lui Iehova, și i s'a acordat privilegiul, ca să ia parte la justificarea Cuvântului și sfântului Nume a lui Iehova.

Intrebări pentru studiul berean

- Alin. 1. Cine sunt aceia cărora Iehova le-a făcut cunoscut scopul și îngrijirea sa pentru scutul lor? Pentru ce s'a întâmplat aceasta? Citează textul anual pe 1933. Pentru ce este textul acesta deosebit de potrivit pentru timpul prezent?
- Alin. 2, 3. Arată prin exemple relația înțelesului de nume, dacă sunt date de creaturi sau de Creator.
- Alin. 4, 5. Arată însemnătatea mare și importanța numelui IEHOVA. Expresiunea „ființă omenească” este potrivită? Pentru ce nu?
- Alin. 6, 7. Ce este înțelesul numelor Dumnezeu? Dumnezeu Atotputernic? Domnul oștirilor?
- Alin. 8. Explică procedura lui Iehova cu Izrael, la care re referă 5 Moise 12:10, 11. Ce a fost scopul lui, când așa s'a purtat cu acest popor și a lăsat să se facă un raport despre aceasta? Care este lecțiunea din ea pentru Izraelul antitipic?
- Alin. 9. Descrie procedura aplicată acum de dușmanii poporului lui Dumnezeu. Cum se vor purta martorii lui Iehova față de acest fel de procedură a dușmanului? Explică atitudinea lor față de lege.
- Alin. 10. În ce privință și pentru ce scop au lipsă urmașii adevărați ai lui Cristos Isus de încurajare? Cum se îngrijește Dumnezeu în privința aceasta de poporul său? Cum se folosește acești unși ai lui de această îngrijire a sa?
- Alin. 11. Explică unele din cele mai importante fapte, pe cari martorii lui Iehova trebuie să le aibă în vedere, pentru ca să poată cunoaște și aprecia clar datorințele și privilegiile lor prezente.
- Alin. 12. Ce nume nou a dat Iehova rămășiței sele credincioase? Pentru ce scop i-a dat numele acesta? De ce natură este proba legată cu aceasta?
- Alin. 13, 14. Explică în ce privință și pentru ce o așa mare favoarea aduce după sine o probă atât de mare. Numai cum poate proba aceasta să fie trecută într'un mod bineplăcut lui Dumnezeu?
- Alin. 15. Arată și compară mijloacele de care se servesc prin îngăduința lui Dumnezeu întru persecutarea martorilor lui Iehova. Arată, că metoda aplicată servește scopuri alare.
- Alin. 16, 17. Ce este închipuit prin lucrul executat de Iehu? Cum are rămășița o parte din el? Cum a realizat Iehu recunoașterea precisă a tuturor închinătorilor lui Baal? Cum se va împlini această iconă profetică?
- Alin. 18, 19. Ce s'a întâmplat după ce închinătorii lui Baal s'au făcut cunoscuți ei ca atari? Ce arată această parte a iconăi?
- Alin. 20. Ce scop îndurat în spre binele clasei Ionadab servește lucrul încredințat martorilor lui Iehova și executat de ei?
- Alin. 21. Descrie starea lucrurilor, care se descopere acum a celor, cari iubesc pe Iehova.
- Alin. 22, 23. Descrie indemnul cuvintelor profetice a lui David în 2 Samuel 22:2—4. Ce se înțelege sub aceasta, că Numele Iehova este un turn tare pentru martorii lui? Cum se întărește această concluzie mai departe prin cuvintele psalmistului?
- Alin. 24, 25. Cui îi atribuie Iehova dreptate? Care este

aplicarea cuvintelor: „cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost”? Arată, ce pare evident să fie scopul lui Iehova, că cuvintele acestea în așa mod deosebit le pune în vedere rămășiței sale în timpul prezent.

Min. 26. Explică, dacă oareșcari ordonanțe făcute de administrații orășenești, sunt a se aplica asupra lucrului încredințat martorilor lui Iehova. Care este aplicarea potrivită a prescripțiunii constituțiunii țării despre libertatea credinței? În ce fel se folosese martorii lui Iehova de scopul în legătură cu această prescripțiune?

Min. 27. De ce stare alărnă incuviințarea siguranței? Care este scopul lui Iehova la aplicarea puterii sale spre binele rămășiței sale?

Min. 28. Numai cum își poate păstra rămășița neprihănirea față de Dumnezeu?

Min. 29. Descrie atitudinea rămășiței în timpul de față: împrejurările, pe care poate să le aștepte; Scopul lui Iehova întru permisiunea astorfel de împrejurări, și izvorul și felul încrederei și a convingerii rămășiței.

W. T. din 1 Ianuarie 1933.

Adăugați la piatra de unghiu

IEHOVA Dumnezeu a prezis prin profetul său adunarea poporului său credincios la sine, în cuvintele: „Adunați-mi pe cuvinoșii mei, cei cari au făcut legământ cu mine prin sacrificiu”. (Psalm 50 versul 5; Legământul prin sacrificiu sau învoiala solemnă amintit acolo pe care Dumnezeu a făcut-o cu Isus, când Isus s'a prezentat lui Dumnezeu, și a votat, cum se raportează în Scriptură, să facă voia lui Dumnezeu, chiar și dacă va trebui să-și jertfească viața pentru cauza Domnului. Legământul acesta a fost făcut la Iordan pe timpul botezului lui Isus. Mai târziu au fost invitați alții în legământul acesta sub condițiunea devotamentului deplin față de Domnul Dumnezeu până la moarte baza legământului a fost jertfa lui Isus Cristos, prin care toți aceia, cari s'au oferit lui Dumnezeu, au fost făcuți acceptabili. Mulți deși au votat să facă voia lui Dumnezeu, însă încheierea unui legământ în sine, nu ajunge. Cel ce se face părtaș de favorul, că va fi adus în legământul acesta, trebuie să se dovedească credincios și adevărat, întrucât împlineste partea lui din legământ. Amăsurat cuvintelor profetului, probabil, că unii au fost găsiți credincioși, iar alții necredincioși. Adunarea cuvinoșilor sau a celor devotați cu credincioșie lui Iehova a avut loc imediat ce Domnul a venit la templul său, precum a prezis profetul Malachi (Malachi 3:1) și pe poporul, care se mărturisea după numele lui I-a pus pe probă. Cei credincioși au fost adunați la Domnul, aduși în starea templului și zidiți ca o parte a Sionului sau organizației lui Dumnezeu. (Psalm 102 versul 16) Acestor credincioși li se dă parte de buftătatea plină de iubire a lui Iehova, deoarece ei îi sunt devotați și el îi iubeste.

Acest text Scriptural este tradus de Rotherham în felul următor: „Intruiniți-vă la mine, voi oameni de bunătate, cari cu venerațiune împliniți legământul meu la sacrificiu”. La timpul hotărît se separă cei credincioși de cei necredincioși, când cei credincioși apucă calea dreaptă și înțeleaptă. După ce Domnul i-a examinat și i-a găsit credincioși, îi înfățișează ca pe ai săi, sau îi alege ca pe o oaste care servește scopurile sale. (Isaia 43 versul 21) În Scriptură aceștia sunt numiți rămășiță. Dușmanul își îndreaptă năvala îndeoșebit

asupra acestei clase a rămășiței, deoarece aceștia formează singura grupă de oameni, care cu credincioșie reprezintă pe Domnul aici pe pământ, fără rezervă și cu bucurie se oferă în ziua Domnului și face cu bucurie, ceea ce Domnul îi dă să facă. — Apocalips 12:17; Psalm 110:3.

Iehova a lăsat profetului său să vestească înainte un adăpost sculit pentru cei adunați la Domnul. În Psalm 91:1 stă scris: „Cel ce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Atotputernicului”. Această profecie nu s'a putut împlini înainte de venirea Domnului la templul său, cel puțin nu întrucât cei aleși ai lui de pe pământ vin în discuție. Numele nimenea nu ar putea locui în adăpostul Celui Prea Înalt, fără să fie o parte a organizației Domnului. După ce proba a avut loc și au fost găsiți cei aprobați, Domnul îi aduce în organizația lui Iehova, și acolo sunt ei sigur și sculiți. Dacă ei rămân credincioși Domnului, atunci în veci vor locui sau vor rămânea în acest adăpost al siguranței. „Pentru că zici: Domnul este locul meu de adăpost! și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare, deoarece nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău”. — Psalm 91:9, 10.

A petrece în adăpostul Celui Prea Înalt, înseamnă, a fi cu Cristos Isus, căpetenia Sionului, înăuntrul organizației lui Dumnezeu. Nimenea nu ar putea să intre în adăpostul Celui Prea Înalt, decât numai atunci, dacă mai întâi ar fi conceput sau adus la iveală ca un copil al lui Dumnezeu și apoi să fi primit chemarea pentru împărăția lui Dumnezeu; și ar fi ales și conceput de spiritul lui Dumnezeu. Mai departe trebuie să se dovedească credincios legământului pentru împărăție și adus în templul lui Dumnezeu și prin aceasta să fie făcut un membru al organizației lui Dumnezeu. În versul unsprezece al psalmului 91 este scrisă profecția: „Căci el va porunci îngerilor săi să te păzească în toate căile tale”. Aceasta înseamnă, că acestor îngeri li s'a făcut de datorie îngrijirea și ocrotirea acestora. Dumnezeu este acela, care pe îngeri îi hotărăște pentru aceasta; din ceea ce reesă, că ei sunt o parte a organizației sale, și că aceia, cari fac parte din rămășiță și cari au fost aduși în adăpostul Celui Prea Înalt, se bucură

de scutul deosebit al lui Dumnezeu prin serviciul iubit al îngerilor săi. Scriptura arată, că Dumnezeu folosește pe sfinți îngeri ca pe solii lui, și că ei formează o parte a organizației sale; mai departe, că rămășița după aceea a devenit o parte a organizației dumnezeiești, se bucură de ocrotirea deosebită a îngerilor. — Luca 1:19; Psalm 31 versul 7.

Când adunătura de oameni, pe care trădătorul Iuda a condus-o în grădina Ghetsimani, ca să aresteze pe Isus, a voia să pună mâna pe el, Petru a tăiat unuia din năvălitori urechea. Isus a muștrat pe Petru și i-a zis: „Crezi că n'as putea să rog pe Tatăl meu, care mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?” (Matei 26:53). Fără îndoială legiunile de îngeri stăteau gata, ca să se grăbească în ajutorul lui Isus, și era sub comanda lui. Din următoarele cuvinte a profetului reesă clar, că Domnul Dumnezeu, înlina scut și ajutor rămășiței sale credincioase încorporată în organizația sa: „Când mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi”. (Psalm 91:15). Scutul acesta își are motivul deosebit și mai târziu va fi explicat mai amănunțit.

Înainte cu trei mii de ani a poruncit Iehova Dumnezeu, ca înțeleptul Solomon să zidească în Ierusalim o casă sau un templu Numelui Domnului. (1 Regi 5:5). Domnul a orânduit pregătirea materialului pentru această casă. Rezultatul este descris în cartea întâia a Regilor 6:7. Acolo spune: „Când s'a zidit casa, s'au întrebuințat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo, așa că nici ciocan, nici secur, nici o unealtă de fier nu s'a auzit în casă în timpul zidirii”. Zidirea templului lui Solomon a fost o lucrare profetică. A prezis zidirea casei spirituale sau a templului, a cărui cap este Cristos Isus. Evrei 3:6: „Casa spirituală” a Domnului cu o numește apostolul Petru (1 Petru 2:3-5), se zidește din pietre vii. Dumnezeu a lăsat pe profetul său Isaia 28:16, 17 să scrie: „Deaceia așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată pun o temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin, nu se va grăbi să fugă. Voi face din neprihănire o lege, și din dreptate o cumpănă; și grindina va surpa locul de scăpare a neadăvărului, și apele vor îneca adăpostul minciunii”.

Nu trebuie să nesocotim faptul, că profeția aceasta se referă la timpul judecării, care stă în legătură cu depunerea „pietrei unghiulare”. Depunerea pietrei de unghiul amintită aici de profet, are a face cu organizația lui Dumnezeu. Ce înseamnă piatra aceasta? Scriptura adesea vorbește despre Isus Cristos ca de împărat. Urmasii lui credincioși, care vor deveni o parte a casei sau a organizației Domnului, vor fi și o parte a împărăției, sau a familiei regale. Ei sunt așa zicând făcuți stâlpi în templul lui Dumnezeu. Numele „împărăție” câte odată se referă la Cristos; de exemplu acolo, unde Isus după Matei 21:13 a zis Iudeilor necredincioși: „Deaceia vă spun, că

împărăția lui Dumnezeu va fi luată dela voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele covenite”. Prin urmare amăsurat Scripturii, „piatra” despre care vorbește profetul Isaia, înseamnă pe regele uns al lui Dumnezeu. Câte odată Sfânta Scriptură vorbește despre Isus Cristos, ca de împărăție. Așa de exemplu a zis Isus după Luca 17:21 către fariseii fățarnici: „Nu se va zice: uite-o aici, sau uite-o acolo! Căci iată, că împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru”. Într-un astfel de caz ca acesta, împărăția caracterizează pe dumnezeiescul Isus. Apostolul Petru citează profeția lui Isaia și înca stabilește foarte pronunțat, că Isus Cristos este capul sau piatra de unghiul. (1 Petru 2:1-8). Apostolul Pavel citează aceeași profeție, și declară, că Isus este această piatră unghiulară. (Romani 9:32, 33; Efeseni 2:20, 22). Așadar „piatra” face cunoscut pe regele uns al lui Dumnezeu, și depunerea pietrei unghiulare înseamnă, că aceleora, cari se declară că sunt copiii lui Dumnezeu, el este prezentat ca rege domnitor.

Profeția dela Isaia 28:16 are o împlinire dublă. Prima împlinire sau împlinirea în mic a avut loc când Isus a fost pe pământ; împlinirea definitivă se întâmplă însă mai târziu la venirea Domnului la templul său. Izraeliții erau poporul lipic sau profetic al lui Dumnezeu. Isus a fost trimis la poporul Izrael, și numai poporului acesta a predicat. Isus a fost uns ca rege, și după aceasta a început să predice împărăția. Pe vremea aceea însă piatra nu a fost încă depusă. Iudeii trebuiau să primească mai întâi ocazie, ca să-l primească pe el ca rege. Isus a trebuit să fie mai întâi încercat, deoarece profeția declară, că piatra a fost „o piatră încercată”. În cursul celor trei ani și jumătate a serviciului său, Isus a fost supus unei probe sau încercări aspre, cu care ocazie Satan, dușmanul, a căutat să-l piardă în tot chipul posibil. (Matei 4:1-10). În încercările înfocate s'a dovedit credincios și adevărat față de Dumnezeu și din pricina aceasta ca „prețios”. La timpul hotărât Isus a călărit în Ierusalim și s'a oferit Izraeliților ca împărat. Aceasta a fost împlinirea profeției în mic. — Matei 21:1-10.

Elementul stăpânitor la Izraeliți, constător din preoțime, politicieni și domnii comerțului, a lepădat pe Isus ca împărat și a căutat, ca pe toți ceilalți să-i așeze împotriva lui. Îndată după aceea a intrat Isus în templu, a alungat afară pe cămătari și a curățat pe contrarii împărăției. (Matei 21:13). În ziua următoare a blestemat smochinul, pe care l-a găsit plin de frunze, dar fără fructe, declarând prin aceasta profetic, că națiunea iudaică nu va mai prospera mai departe, ci va înceta. În aceeași zi, când a vorbit către elementele domnitoare a lui Izrael, a citat din profeția psalmului 118 și a zis: „Nu ați citit odată în Scripturi că: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri”? Deaceia vă spun, că împărăția lui Dumnezeu va fi luată dela voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele covenite”. (Matei 21:12, 13). Atunci

le-a spus, că li s'a oferit ca rege, ca l-au lepădat, și astfel ocazia lor de a lua parte la împărăție, a trecut.

Precum Solomon a strâns materiale de construcție pentru templu sau casa Domnului, înainte de zidirea clădirii, chiar așa a strâns Dumnezeu prin Isus Cristos material de construcție pentru casa spirituală a Domnului dela Rusalile anului 33 până la venirea a doua a lui Isus. În ziua memorabilă de Rusalii au primit tacerii credincioși ai lui Isus ugerăa spiritului sfânt, și atunci au devenit aspiranți pentru aparținerea la casa Domnului. Acolo au fost pregătiți de material de construcție pentru casa aceasta, și păziți până la timpul stabilit pentru întemeierea templului, exact cum a declarat aceasta apostolul Pavel. (2 Ti-

motei 1:6-8) Periodul de timp dela Rusalii până la revenirea Domnului, s'a folosit pentru pregătirea altor pietre vii, care trebuia să fie zidite în templul lui Dumnezeu. Despre aceasta stă scris: „Și voi ca niște pietre vii, sunteți zidiți, ca să fiți o casă spirituală”. (1 Petru 2:3-5) Toți unșii Domnului, cari cândva vor aparține familiei regale a cerului sau a împărăției, sunt pietre vii, cari cași Isus Cristos vor fi pregătiți, pentruca la timpul hotărât al Domnului, să ocupe un loc în casa lui. Instalarea lor se întâmplă fără zgomot, și fără să observe aceasta lumea, dupăcum materialul de construcție a fost zidit în templul lui Solomon fără zgomotul uneltelor sau încercăturilor.

W. T. din 1 Ianuarie 1933.

Invingător

A Fi dispus, de a suporta tot felul de ocări și rușine, cum a fost cazul la Isus, este un semn caracteristic al urmașului adevărat al lui Cristos. O astfel de dispoziție, de a suferi ocară și rușine, pentruca vestea lui Iehova și a guvernării sale mari, să fie răspândită, este — cum arată Scriptura — una din însușirile, care face capabil la calitatea de membru în împărăția lui Dumnezeu. — Marcu 10:35-40.

Isus a fost defăimat pentru zelul și devotamentul său iubitor față de lucrul, pe care Dumnezeu i l-a incredințat, din partea Diavolului, și servii acestuia, îndeosebi de preoții din acel timp. Cu toate dușmăniile acestea, a continuat cu credincioșie slujba sa, pânăce răvna lui l-a mistuit. (Psalm 69:8,9) Asemenea ocări cad asupra acelor, cari își împlinesc partea din legământul de sacrificiu și sunt moștenitorii prevăzuți ai împărăției. (Romani 15:3) Preoțimea diferitelor sisteme bisericești și dislinși turmei lor sunt populari azi în lume, deoarece ei sunt o parte constitutivă a lumii; și tot ei sunt aceia, cari alungă din mijlocul lor afară pe apărătorii serioși și zelosi ai lui Dumnezeu, a Cristosului său și a împărăției sale. Din purtarea oricui se poate constata, că cine este un creștin adevărat și cine nu. Isus a zis: „Ferice de voi, când oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului! Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentrucă răsplata voastră este mare în cer; căci tot așa făceau părinții lor cu proorocii”. — Luca 6:22, 23.

Ocările sunt aruncate peste aceia, cari iubesc împărăția de dreptate a lui Dumnezeu și se decid pentru ea, și ocările acestea vin de obicei dela elementul religios, care constă din preoțime și mai marii turmei lor. Motivul purtării lor este faptul, că ei sunt din lume: Să nu uităm că lumea este organizația lui Satan, peste care el este Dumnezeu, și pentru aceea au urit și persecutat pe Isus copiii și reprezentanții lui. (Ioan 8:42-44) Din

acelaș motiv uraște, defaimă și persecută aceeaș clasă pe credincioșii Domnului. Isus a vorbit către aceia, cari l-au urmat în credincioșie; „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentrucă nu sunteți din lume, și pentrucă eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urește lumea. Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v'am spus-o: Servul nu este mai mare decât stăpânul său. Dacă m'au prigonit pe mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul meu și pe al vostru îl vor păzi”. — Ioan 15:19, 20.

Moștenitorii prevăzuți ai împărăției se pot cunoaște și depe aceea, că suferă ocară, pentrucă se decid pentru împărăția de dreptate a lui Dumnezeu. (Evrei 10:33) Dumnezeu permite astfel de ocări, pentruca să probeze și să pregătească pe copiii săi și totodată să le dea o dovadă, că ei aparțin lui. „Prea iubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât ayeți parte de patimile lui Cristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei lui. Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Cristos, ferice de voi! Fiindecă duhul slavei, duhul lui Dumnezeu se odihnește peste voi”. — 1 Petru 4:12-14.

L-a plăcut lui Iehova, ca pe Fiul său iubit să-l facă desăvârșit prin suferințe. Acesta a învățat ascultare prin lucrurile pe cari le-a suferit. (Evrei 5:8,9) Cel ce dorește, să ia parte cu el la împărăție, trebuie mai întâi să ia parte la acelaș suferințe. (1 Petru 3:21) Pavel a scris creștinilor sub inspirație dumnezeiască: „Însuș Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu el, ca să fim și proslăviți împreună cu el”. — Romani 8:16, 17.

Cel ce va avea parte să domnească peste lume

cu Cristos, natural, că va avea de dat porunci și îndrumări cu privire la ceea ce va trebui să se facă. Cu toate acestea nici o creatură nu este destoinică, să dea porunci, numai atunci, dacă mai întâi a învățat să execute porunci primite. Aceasta este una din lecțiuni pe cari fiecare adevărat creștin trebuie s'o învețe. Ea a fost însă totdeauna una din cele mai grele lecțiuni. Dumnezeu toate le face în regulă. El dă poruncile sale și declară, că accia cari le țin cu bucurie, pentru că îl iubesc, prin aceasta sunt plăcuți lui și își dovedesc iubirea față de el. (1 Ioan 5:3) Urmasul adevărat al lui Isus dorește numai să știe, care este voința lui Dumnezeu și îndată își dă silința s'o facă, fără ca să se uite la persoana, de care se poate folosi Domnul la darea poruncilor sau ordinelor sale. Unul ca acesta recunoaște, că este educat pentru o poziție în împărăția lui Dumnezeu. Deoarece vedem, că Isus a învățat ascultare din lucrurile pe cari le-a suferit, așa putem fi siguri, că Dumnezeu lasă ca fiecare tovarăș al lui Isus să treacă prin aceeaș școală. (Evrei 12:5, 6) În felul acesta învață creștinul ascultare, și din motivul acesta i se pune în vedere creștinului: „Dacă răbdăm (suferind pentru facerile de bine), vom și împărăși împreună cu el. Dacă ne lepădăm de el, și el se va lepăda de noi”. (2 Timotei 2:12) Este deosebit în aceea, a muri cu Cristos sau a suferi cu Cristos. După ce creștinul a fost luat în legământul pentru sacrificiu, trebuie să moară, ca o parte a jertfei lui Isus, pentru ca să i se dea o parte în împărăția cerească. Însă în afară de aceasta trebuie să sufere prin ocări și probe, de felul care s'au abătut peste Isus, pentru ca să învețe ascultare, și să i se îngăduie să împărătească cu Cristos. — 2 Timotei 2:11, 12.

Dacă înțelegem aceste reguli orânduite de Dumnezeu, atunci putem să întrevădem și aceea, că pentru ce un adevărat creștin niciodată nu a fost popular în lume. Noi putem vedea și aceea, cum a organizat Satan masse mari de oameni într'un sistem numit „biserica creștină”, cari s'au numit după numele lui Cristos, însă nu numai că sunt populari în lume, ba chiar formează în mod direct o parte constituțională a lumii. Satan s'a folosit de așa numiții „creștini” a organizației sale, numită Creștinătate, pentru a prizoni pe adevărații creștini, întocmai cum a fost prezis și preumbrat prin prigonirea lui Iacob din partea lui Esau. Preoțimea și distinșii turmei lor prin purtarea lor necinstită au adus multă ocară pe Numele lui Dumnezeu, și pe multe inimi cinstite le-a îndemnat să se abată de la Dumnezeu și de la Biblie și chiar să devină atești. Cineva să ia o atitudine hotărâtă de partea Domnului și să reprezinte cu însuflețire cauza Domnului, chiar să se fi bucurat de mare cinste înainte, totuș va deveni obiectul de ocară și persecuțiune din partea așa-numiților religioși. Dumnezeu natural, că ar fi putut împiedeca aceasta, însă nu a împiedecat, ca Diavolul să-și continue calea nelegiuită, și Dumnezeu a folosit împrejurările create astfel, ca să

perfecționeze pe adevărații urmași ai lui Cristos Isus.

Pavel a fost un exemplu în aceasta. El a fost un bărbat de un talent extraordinar. El a devenit creștin și mai târziu a suferit ocară, mizerie și pierderi, pentru ca să fie plăcut lui Dumnezeu și să fie primit în împărăția sa. (Filipeni 3:8-14) Calea și experiențele tuturor urmașilor adevărați și credincioși ai Domnului, cari cresc după chipul și asemănarea lui, au fost de acelaș fel. Un creștin nu va fi descurajat prin astfel de persecuțiuni, deoarece se cugetă la aceea, că stă scris: „Și știm, că celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate li se lucrează spre bine; aceloră adecă cari sunt chemați după rânduirea lui Dumnezeu”. (Romani 8 versul 28) Aceasta înseamnă, că Dumnezeu conduce calea aceloră și îngrijește experiențele tuturor aceloră spre binele lor, cari au fost chemați ca tovarăși ai lui Messia în împărăția lui Dumnezeu, îl iubesc pe Domnul cu adevărat și iubirea lor și-o dovedesc cu devotament neștrămutul față de Dumnezeu. — Proverbe 3:5, 6.

Capacitatea finală cerută pentru moștenirea cu Cristos în împărăția sa minunată constă în aceea, că cel plăcut lui Dumnezeu va fi un învingător. A învinge înseamnă a birui, a câștiga înfrântura a câștiga biruință. Ce trebuie să biruiască creștinul? Preoțimea a făcut pe oameni să creadă, că ei trebuie să învingă obiceiurile rele, cu toate că preoțimea nu se lasă de obiceiurile ei rele. Însă nu aceasta putea să fie ceea ce a cugetat Domnul. Chiar dacă un om ar putea să învingă toate slăbiciunile sale și să devină perfect în corpul său, totuș aceasta încă nu i-ar da drept să ocupe un loc în împărăție. De sine înțeles trebuie să-și dea toată silința, să conducă o viață curată dreaptă și cinstită. Însă trebuie să facă mai mult decât atât. Ce trebuie deci să învingă creștinul? El trebuie să învingă lumea și pe dumnezeul lumii. Aceasta înseamnă, că creștinul trebuie să fie devotat lui Iehova Dumnezeu fără rezerve și neștrămutul. Lumea este organizația Diavolului, a cărei stăpânitor nevăzut Cel rău a fost timp îndelungat. (Ioan 12:31; 14:30; 2 Corinteni 4:3, 4) Creștinul adevărat trebuie să se opună Diavolului și influenței seducătoare, pe care acesta prin organizația sa și emisarii săi o exercitează. (1 Petru 5:8-10) Cel ce susține că este un creștin însă totodată este un prieten sau o parte a lumii, acela este un dușman al lui Dumnezeu, deoarece un astfel de om este un aliat și sprijinitor al Diavolului și a organizației sale. Explicația aceasta evidentă nu se face cu un spirit dornic de răzbunare, ci pentru că este un adevăr însemnat în Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu numai pe accia îi pregătește pentru împărăția sa și numai pe accia dorește să-i aibă acolo, cari fără rezervă stau de partea Domnului. Preoțimea și distinșii turmei lor se mărturisesc ca creștini, în acelaș timp însă exercitează, mănuesc și stăpânesc politica lumii, adecă a organizației Diavolului. Ei formează o parte vizibilă a stăpânilor de pe pământ, care — precum ei înșiși ad-

mii - sunt stricate pe deplin. În Scriptură, purtarea unui om, care se mărturisește de creștin, însă este în legătură cu lumea și politica ei, este numită „desfrânare”, deoarece este o legătură nepermisă a unui om cu organizația Diavolului și cu organizația lui Dumnezeu. Pentru aceasta a scris martorul inspirat al lui Dumnezeu: „Desfrânaților, Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășia lui Dumnezeu? Deci cine se va fi hoțărî să fie prieten al lumii, să face vrăjmas lui Dumnezeu”. — Iacob 4:4.

A învinge lumea nu este lucru ușor. La aceasta trebuie ocupată o poziție tare de partea Domnului, și a refuza orice eugel, care ar tinde la un compromis de o parte între Cuvântul Domnului și de altă parte între lume. Preoțimea și-a dedat urechea cu linsuirea și pentru aceasta a ajuns o pradă ușoară dumnezeului lumii acesteia rele. Toți cei ce mărturisesc pe Cristos, au fost expuși aceleiaș ispite, de care a avut parte Isus. (Matei 1 versurile 1—8) Se necesită o trezie și o luptă continuă, pentru a putea sta împotriva influenței Diavolului și a agenților săi. Prin aceasta i se impun creștinului anumite strămtorări. Despre aceasta a vorbit Isus ucenicilor săi: „V'am spus aceste lucruri, ca să aveți pace în mine. În lume veți avea neazuri; dar îndrăzniți, eu am biruit lumea”. (Ioan 16:33) Din faptul, că Isus a trebuit să învingă lumea și a și făcut aceasta, urmează, că toți cei ce voesc să aibă parte împreună cu el, asemenea trebuie să învingă lumea. Numai aceia pot să învingă lumea, cari au credință și stăruesc în credincioșie față de Dumnezeu. „Și ceace câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră”. — 1 Ioan 5:4.

Și din următoarele cuvinte ale lui Isus reesă clar, că creștinul trebuie să câștige lupta și să biruiască lumea, pentru a putea lua parte la împărăția lui Dumnezeu și să devină un membru al guvernării sale de dreptate: „Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu mine pe scaunul meu de domnie, dupăcum și eu am biruit și am șezut cu Tatăl meu pe scaunul lui de domnie”. (Apocalips 3:21) „Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările mele, îi voi da stăpânire peste națiuni”. — Apocalips 2:26.

Probe și strămtorări înconjură pe creștin dela începutul căii sale ca creștin până la sfârșitul căii sale de pe pământ. Mulți alunecă sub aceste probe și cad. Însă probele și strămtorările aceste cu toate acestea sunt inevitabile.

„Prin munte neazuri trebuie să intrăm în im-

parația lui Dumnezeu” (Faple 11:22) În astfel de strămtorare trebuie creștinul să câștige biruință asupra Celui rău și organizația sa, înainte ca ar putea să devină un stâlp în templul glorios al lui Dumnezeu. (1 Ioan 2:14, 15; Apocalips 3:12) Această mare luptă a credinței a fost, pe care și Pavel l-a luptat, și în care la sfârșitul căii sale pământene a câștigat biruința. El a fost primit într-un legământ pentru câștigarea vieții, unei coroane și a împărăției, și dupăce și-a sfârșit calea, a spus fraților săi iubiți: „Căci eu sunt gata să fiu tur-nat ca o jertfă de bădătură și clipa plecării mele, este aproape. M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. Deacum mă așteaptă cununa neprihănirii pe care mi-o va da, în „ziua aceea”. Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor acelora ce vor fi iubit venirea lui”. (2 Timotei 4:6—8) În acelaș fel toți creștinii trebuie să lupte luptă bună și prin stăruință cu credincioșie până la sfârșit să câștige biruința. Aceste sunt calitățile acelora, cari cu Cristos vor fi legați în împărăția lui și vor avea parte de răsplata cea mare. (Apocalips 2:10) Toți creștinii adevărași, cari asemenea lui Pavel au luptat lupta cea bună, au privit înainte la ziua aceea binecuvântată și fericită, în care Dumnezeu prin Cristos își va întemeia împărăția. Dumnezeu a proorocit, că poporul său credincios cu ocazia venirii acestei zile binecuvântate va cunoaște numele lui Iehova și Cuvântul lui îl va cerceta și îl va pricepe. A mai prezis, că, poporul său va răspândi vestea de pace și vestea bună despre împărăție. De aici urmează natural, că membrele chemate cel mai în urmă, cari în timpul întemeierii împărăției sunt încă pe pământ, trebuie să reprezinte pe picioarele lui Cristos. Privind înainte ziua aceea fericită, a spus Iehova prin profetul său: „Deaceea poporul meu va cunoaște Numele meu; deaceea va ști în ziua aceea, că eu vorbesc și zic: Iată-mă! Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: Dumnezeu! Iată împărătește! Iată glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul, și strigă toți de veselie; căci văd cu ochii lor cum se întoarce Domnul în Sion”. (Isaia 52:6—8) Toți urmașii credincioși ai lui Isus trebuie să împlinească această profeție, dupăce își ia puterea de domnie

W. T. din 1 Ianuarie 1933.

Scrisori de pe front

Culmea conducerii lui Iehova

Iubite frate Rutherford!

Reîntors dela adunarea martorilor lui Iehova dela Akron, unde am avut privilegiul, ca să auzim despre noua organizațiune de servicii, nu pot ca să nu-ți spun, că acesta a fost evenimentul cel mai înșuflețitor pe care mi-l pot închipui. Frații nu au nici o îndoială, că aceasta a venit dela Iehova. Scopul lui stă clar înaintea noastră, și într'adevăr este azi timpul pentru prosperitatea Sionului. Aceasta o documentează și evenimentele serviciului. Rămășița poate să vadă clar ce înseamnă unitatea corporațiunii.

Am avut mare bucurie apoi de explicațiile fratelui Körber, care ne-a arătat textele Scripturale, care ne dovedesc starea actuală. Niciodată nu am văzut atâta înșuflețire izvorită din inimă ca ieri. Aceste experiențe minunate sunt culmea conducerii lui Iehova, de când a început împărăția.

Sper că va fi pentru tine o încurajare să știi, ca noi nu numai că apreciem bunătatea Dumnezeului nostru, ci și serviciul credincios și neegoist al aceluia, care este conducătorul nostru vizibil, și care umblă înaintea noastră în spiritul lui Iehova. Fii sigur dragă frate, că solia pe care ai trimis-o prin fratele Körber, și care ne-a adus aminte, că organizația lui Dumnezeu este o organizație luptătoare, se bucură de aprecierea noastră sinceră. Noi prețuim solia și pe tine, care ne-ai trimis-o.

Un martor înșuflețit al lui Iehova.

G. E. Crook, Ohio.

Domnul s'a îngrijit cu bogăție

Iubite frate Rutherford!

„Este bine a lăuda pe Iehova?” (Psalm 92:1) Aceasta o facem adeseori; deoarece însă azi se împlinesc zece ani, de când ne aflăm aici în casa Bethel, și deoarece aceste zece ani au fost un timp de bucurie și ocazii binecuvântate de servicii pentru Regele nostru, nu putem să nu-ți scriem. Suntem siguri, că ne vei acorda puțină atenție, pentruca să ne putem deschide inimile.

Prin vestirea „Vestili pe rege și pe împărăția lui” de care mi s'a făcut parte în 1922 în Cedar Point, și ne-a înșuflețit la activitate, am venit aici aproximativ pe timpul când spiritul sfânt a fost revărsat peste toată carnea. Dela acel timp încoace ne bucurăm cu o bucurie deplină de privilegiul, de a lucra în organizațiunea Domnului. Cu mare interes am observat întinderea minunată a lucrului, cum producțiunea de 2000 cărți pe zi din Concordstreet 18, și fabrica noastră frumoasă nouă s'a ureat la 20.000 zilnic.

Intrucât avem o mare poftă după fiecare mâncare nouă, pe care Domnului i-a plăcut să o așeze pe masa lui, am fost foarte îmborsăți prin adevărurile revărsate din templu. Amăsurat promisiunii sale, a deschis ferestrele cerului, și noi trebuie să înotăm plini de viață, pentruca să ieșim la socoteală. Fiecare zi este încoronată cu bunătatea lui, și paharul bucuriei noastre dă peste el.

Intr'adevăr a fost un privilegiu fără seamăn, a fi împreună unii aici în casa Bethel cu tine și cu întreaga familie Bethel timp de zece ani. Noi însă nu ne mândrim cu ceea ce este înapoiă noastră, ci ne mândrim cu Domnul și cu aceea, ce a făcut pentru noi până acuma și ce va mai face pe mai departe. Precum Isus a suferit crucea, și din pricina cinstei de a avea parte la justificarea Numelui Părintelui său, nu a luat în socoteală ocară, așa vom și noi din acelaș motiv să stăruim.

Dorim să ne exprimăm Domnului și ție mulțumirea noastră pentru toate lucrurile trecătoare. Camera frumoasă este curată și drăguță, și vopsirea verde îi dă un ton foarte vesel și îmborsător și privirea la apusul soarelui ne amintește mereu, că Dumnezeu este izvorul luminei. Și cât de minunat s'a îngrijit Domnul de toate cele trebuincioase familiei Bethel! Cine poate tăgădui că nu este lucrarea lui? Este o minunăție în ochii noștri. Am dori ca prin faptele și cuvintele noastre să-ți exprimăm iubirea și hotărârea noastră, ca după cele mai bune putințe și capacități să conlucrăm în lucrul său.

Intr'o legătură în serviciul Regelui cu tine.

Wm. T. Hannan, G. E. Hannan.